

Anlaşılmak

– kmlakyrk · 16 Kasım 2011

Maskelenmiş, içinde yalnızlık hissini barındıran, karartılmaya misafır edilmiş sıfatın ışığa kucak açmasıdır "anlaşılmak." Diye başlasam cümleye, devamında anlaşılmak üzere kuracığım cümleleri bir bir sıralasam acaba kim beni anlayacak ..! Anlaşılabilecek miyim ? kim bilir belki...

Kalbin un ufak olmuş kendini rahat hissedebilme duygularını çevirebilir miyiz anlaşılabilmek pahasına, "işte bende varım benim düşündüklerimi düşünenler arasında, beni de benle anlayan var."

Duygularına? Ama hiç bir zaman elimizde olmadığını biliriz anlaşılmanın. Kendimizin anlatamadığını nadiren düşünürüz. Aslında anlaşılmamayı bir ayrıcalık olarak da görebiliriz. karşımızdaki kişiye "sen beni anlayamazsın" demek gizemlilik katar için içine. Ve kendimizde inanırız kendi yazdığımız senaryonun gizemli aktörlüğüne. Senaryamuzun ustası olarak çok da güzel oynarız oyunumuzu. her zaman için böyle değildir tabi. Kalıplaşmış düşüncelerin esiri olabiliriz. Yutulabiliriz bilir kişi cahiller tarafından. Çok bildiklerindedir cahillikleri , ak dediğine kara demezler mesela. Gerçekten yalnız hisseder, inziva saatimizin alarmı çaldığını düşünür, karanlık ve karamsar düşünceler karıncalarken beynimizi , anlaşılmadığımız sonucuna varırız. cehaletin sayı maksimum sayısından aşağı düşmediğinden, hepimiz bu zaman tüneline bulunmuşuzdur belki de.

Kalp, sevigisini kendini anlayan üzerine kurar. Bir ona konuşur, bir onu dinler. Bağlanır ve onu sever. Anlaşılamamanın kırıklığını, anlayan karşısında en rahat biçimde davranarak giderir. Nazının her zaman için geçeceğini düşündüğü birinin hayatta olması derin bir nefes aldırır. Sahiplenir ve kaybetme korkusu yaşarsın.

Kısacası : ANLAŞILMADIN MI BÜYÜK DÜŞÜNDÜĞÜNÜ SANIRSIN, ANLAŞILDIN MI BAĞLANIRSIN...

Kemal AKYÜREK